

Synpunkter på Ett Stockholm för alla, Stockholms stads förslag till Program för tillgänglighet och delaktighet för personer med funktionsnedsättning 2018-2023

När Program för delaktighet infördes i Stockholms stad 2011 – 2016 var det ett stort steg framåt i arbetet för ett liv som andra för stockholmare med funktionsnedsättning. Programmet preciserade arbetets inriktning på de 7 viktigaste områdena och att arbetet med programmet skulle genomföras i nära samarbete med stadens olika funktionshinderråd. Genom funktionshinderrådens medverkan skulle nya erfarenheter och ny kompetens tillföras på allvar i arbetet.

Tyvär visar både rådets erfarenheter och Rambölls utvärdering att programmet har haft svårt att få verkligt genomslag i verksamhetsplaneringen, särskilt i stadsdelsnämndernas verksamhet. I ett antal stadsdelar har arbetet fungerat men i många stadsdelar verkar arbetet outvecklat. I åtminstone en stadsdel har arbetet överhuvudtaget inte kommit igång under de år programmet har löpt. I Skärholmen har funktionshinderrådet numera ett bra samarbete med förvaltningen kring programmet men det har krävts att rådet tagit initiativ och varit pådrivande.

Varför har arbetet inte fungerat trots de goda intentionerna? Enligt rådets mening beror svårigheterna på flera omständigheter: Svag förankring i nämnder och verksamheter, avsaknad av tydlig arbetsmodell, brist på stöd och uppföljning. Till detta kommer en stark arbetsbelastning i verksamheterna. Om en nämnd/verksamhet inte genomför programmet får det inte några som helst konsekvenser (utom för den som har en funktionsnedsättning).

När nu programmet har reviderats och det finns en fortsättning i Ett Stockholm för alla, program för delaktighet och tillgänglighet kan vi konstatera att det reviderade programmet innehåller flera positiva nya delar. Framst att arbetet med programmet ska ingå i ILS, vilket ger större tydlighet och tyngd åt programmet i verksamhetsplaneringen. Antal fokusområden har utökats med bl a hälsa, vilket rådet anser vara mycket angeläget.

Bekymmersamt med det nya programmet är att ansvaret för genomförandet läggs på politikerna i stadens olika nämnder. Programmet innehåller inget tydligt centralt ansvar för implementering, utbildning stöd och uppföljning. Det tidigare programmets problem kvarstår. Med denna svaghet finns enligt vår mening en stor risk att också det nya programmet får svårt att få verkligt genomslag. Det får mycket negativa konsekvenser för alla med funktionsnedsättning. Och programmet blir inte heller det lyft för samarbetet mellan förvaltning och funktionshinderråd med kunskaps- och erfarenhetsutbyte som är en av programmets viktiga byggstenar.

Skärholmens råd för funktionshinderfrågor genom Lotta Rosenström, ordförande